

TANKER FRA EN PÅRØRENDE

Hvorfor gråter du lille venn?

Kom la meg holde deg i armkroken min

Kjenne varmen og få trøstende ord

Jeg vet at du gråter,

la meg få delta sammen med deg

Sammen kan vi forsøke å finne roen

Men jeg vet at det kan være vanskelig å finne ord på følelser og tanker.

Min kjærighet vil alltid være der for deg

Alltid være tilstede for deg når du trenger meg som mest.

Ingen skal behøve å være alene i sin smerte og fortvilelse.

Sammen skal vi møte medgang og motgang.

Sammen skal vi stå på og tale de svakes sak

Sammen skal vi forsøke å hjelpe hverandre.

Jeg er glad i den jenta du er i dag også.

Hvorfor gråter du lille venn?

Alle de ubesvarte spørsmålene etter en trafikkulykke. En får en ny dag, nye ting å forholde seg til. Livet blir ikke slik en ønsket og håpet.

En streiftanke gjennom hodet - hva kunne vi ha gjort annerledes?

Men en må bare se de nakne fakta i øynene. Finnes det en høyere makt?

Er det en mening med alt? Finnes det en Gud? Kan en tilgi?

Det sies at en må ta det som kommer av godt og vondt.

Går det bra, sies det at en hadde englevakt. Går det galt sies det at en var på feil sted til feil tid. En kan filosofere over mange ting. Var det en mening med det?

Men hvor finner en meningen når en ungdom får ødelagt livet sitt?

Hvor var hjelpen? Hvor var støtten? Hvor var dere som burde ha hjulpet oss gjennom krisen?

En blir overlatt til seg selv!

Fylt av smerter, fortvilelser, ingen svar, ingen gode trøstende ord!

Er ulykken først et faktum, starter det en kamp en kunne klart seg foruten. En ensom kamp.

Ta hensyn til fart og føreforhold. Bruk bilbelte.

Farten leker en ikke med. Du kan også bli en taper.

Du har lov til å være sint. Bitter på den som reduserte livskvaliteten din, ødela drømmene og håpet.

Det synes ikke utenpå etter ulykken.

Men er det noen trøst å få? Hvor er medmenneskene oppi dette?

Hva slags svar skal en gi midt oppi tragedien som rammet vår datter og familie.

Unnskyldte den som spør og er uviten om resultatet etter bilulykken.

Det at en ikke vet hva en skal svare blir også en stor påkjenning.

Men livet skal gå videre etter dette. Det gjelder vår datters fremtid.

Alle trenger trøst, støtte og hjelp i en vanskelig og vond tid. Det er en tragedie for den enkelte uansett!

Klar deg selv og finn ut av ting selv.

Hvor kommer hjelpeapparatet inn? Hvor kommer krisehjelpen inn? Gjelder det ikke når det er bare en skadet, en familie?

Den lange veien er og blir usikker. Den lange veien er tung og vanskelig.

Det handler om menneskeverd, respekt, kunnskap, bli hørt, bli tatt på alvor.

Det finnes ingen prislapp på et menneske. Det er for enkelt å tro det.

Tenk ikke statistikk, men tenk helhet.

Bruk rett og ikke urett.

Håpet, ønsket og drømmen er at vår datter skal få et så fullverdig liv som mulig etter bilulykken.

Håpet gir vi aldri fra oss!

Vigdis, Inger Laila's mamma.